

Звучить музика, до злу заходять читці:

Ілля Мартинюк. Земля моя найкраща і єдина
Я спів твій серденьком своїм ловлю
Моя найкраща в світі Україна
Я щиро й віддано тебе люблю.

Анна Пітей. Мій край чудовий - Україна
Тут народились ти і я.
Тут над ставком верба й калина
Чарівна пісня солов'я.

Анна Руда. Все найдорожче в цілім світі
Бо тут почався наш політ,
Цвітуть волошки сині в житі,
Звідсіль ведуть дороги в світ.

(Читці виходять, звучить музика, заходять діти, стають в 4 колони)

Танок «Моя Україна»

Заходить МОВА (Ірина Сергіївна) і Дитина (Вінтоник К.)

Василина Степанівна: Такий гарний край, Сонячний, багатий, а ти плачеш, сльози
витираєш.

Кирило Вінтоник: Хто ти дівчино?

І що ти тут робиш?

: **МОВА:** Я- українська мова, прогнали мене звідусіль, може ви шануватимете мене і
не дозволите щоб мене забули. Я блукаю і не маю спочинку.

Василина Степанівна: Люба мово, заходь до нас, ти будеш з нами жити, оповідати
казки, вірші, байки, будеш співати нам пісні. Ти допоможеш нам пізнати країну,
наших батьків, дідів, щоб і ми знали чиї ми діти і якого ми роду.

МОВА: Бачу, що ви мене шануєте, любите, не цураєтесь. Тоді я буду жити у ваших
серцях, устах. Діти вивчайте мову, дружить з нею, не вижате мене примусовою.
Любїть мене як ряст весною, я журлива, а також піднесена, тільки фальш для мене
чужа. В мені душа Шевченкова і Лесина. І Франкова у мені душа.

Василина Степанівна: Люба Мово присядь на нашому святі та послухай наші
вірші, пісні, таночки. Які дають нам силу та наснагу до життя.

(Мова сідає. Встають 5 читців)

Діма Гаврилюк. Всіх нас єднає рідна мова
Всіх хто живе у цім краю
Вона прекрасна світанкова
Я в ній свою наснагу п'ю.

Анна Калинич. Бо наша рідна мова - мати,
Наснагу й силу нам дає,

Нам стежку в світ дано топтати
Поки в нас рідна мова є.

Артем Савчук. А як гуртом, не на одинці,
Почнемо в світ її нести.
То доти будем українці
Поміж народів сміло йти.

Настя Кураєва. Цвіти і смійся рідна мово,
У серці щирому звучи.
Моя чарівна, рідна мово,
Лети над світом, не мовчи.

Наталія Георгіївна: Золота струна мови — символ таланту, краси і добробуту народу.
Вона піснею бринить у його душі, барвисто квітує на рушниках та килимах, але
найголосніше озивається в пісні.

(Встали до пісні)

Пісня «Червона калина»

Матуся навчила нас піснею співати,
У полі ранкову стрічати зорю.
Матуся навчила людей шанувати |
І вірно любити Україну свою! | (2)

Приспів:

Там червона калина,
Мов святий оберіг,
Споришева стежина
Приведе на поріг.
Там матуся співала
Колискові пісні,
На добро дарувала
Вишиванку мені.

Матуся навчила добро пам'ятати,
Стежину топтати у ріднім краю.
Матуся навчила утоми не знати |
І вірно любити Україну свою! | (2)

Приспів. (2)

Василина Степанівна: Мова- це велике національне надбання, коштовний скарб і
могуття інтелекту, це пісня душі, покладені на людські слова. В ній досвід, мрії,
сподівання людей, об'єднаних в єдине ціле – народ.

Наталія Георгіївна: На нашій землі живуть люди різних національностей і Україна
стала для них рідною домівкою, Батьківщиною. Тож вашій увазі пропонуємо
театральну композицію про родину емігрантів які знайшли свою рідну домівку на
нашій землі.

(Сільва Степанівна і Василина Степанівна одягають шапочки овочів)

Театральна композиція «Гарбузова родина»

Наталя Георгіївна: Ходить Гарбуз по городу,
Пишається своїм родом.

Саша Кушнірек. Українці всі ми щирі
І живемо завжди в мирі.

Наталя Георгіївна: Раптом тут озвалась Диня.

Аріна Товарницька. Хоч тобі я й господиня,
Але з Азії прийшла
І з тобою зажила.

Наталя Георгіївна: Приєднались Огірочки,
З Індії ці сини й дочки.

Ельдар і Владик. Не твої ми, тату, діти,
Але маєм разом жити.

Наталя Георгіївна: Здивувався наш Гарбуз,
Закрутився в нього вус.
Не чекав таких він слів
Від дружини та синів.
Потім мовила Морквиця,
Із Ірану ця сестриця.

Влада Зазеленчук. Любий братику, пробач,Всі ми родичі, не плач!

Наталя Георгіївна: Обізвався й Бурячок,
Італієць-своячок.

Саша Мігай. Маю я у приймах жити,
Всіх вас, родичів, любити.

Наталя Георгіївна: Додали ще дві небоги
Гарбузової господи.
Перуанка Бараболя
Й Мексиканська Квасоля.

Діана і Любомира. Хоч з далекої країни,та ми всі одна родина!

Наталя Георгіївна: Тут Гарбуз наш розлютився,
На родину подивився.

Саша Кушнірек. Не рідня ви всі мені,
З України я, ви - ні!

Наталя Георгіївна: Заперечив старий Біб,

З Африки веде свій рід.

Кіріл Вінтоник. Ти, Гарбузе, схаменись
І на себе подивись!
Теж мені знайшовся «гранд»,
А насправді - емігрант.
Народився на чужині,
У Америці - країні.

Саша Кушнірек. Вибачте, не знав же я,
Що така моя рідня.
Люба наша Україна
Об'єднала всіх в родину
Й Гарбузовий весь наш рід -
Цей увесь великий світ?!
Слався ж, роде мій багатий,
І веселий, і завзятий!

Усі. Ми й надалі всі разом
Будемо з татом-Гарбузом
Весело й щасливо жити,
Україну - всі любити.

Василина Степанівна: Наш народ талановитий до всього, до влучного слова, до щирої дзвінкої пісні, а чого вартують наші українські запальні таночки.

(Наталя Георгіївна готує дітей до Польки)

Танець «Полька»

Наталя Георгіївна: Як чудово коли народ зберігає свою мову, не цурається її, розмовляє нею. Бо до поки існує мова доти існує народ. Вашій увазі віршовані рядки які прочитають:

Руслан Руснак. Не цурайтесь мови люди,
Рідного джерельця.
Хай вона струмочком буде,
Хай дійде до серця.

Вітя Ференець. І цвіте у нім кохання,
Рушнички з квітками.
Мрії наші і бажання,
Верби над ставками.

Кароліна Гудима. Не цурайтесь люди мови,
Не цурайтесь роду.
Як зачахне рідне слово,
Не буде народу.

Василина Степанівна: Зранку і до ночі навколо нас звучить рідна мова. Вранці нас лагідно будить мама чи тато, липече братик чи сестричка і приємно чути і бачити як

мати навчає і наставляє своїх дітей берегти свою рідну мову і родину. Вашій увазі пропонуємо вірш – заповіт у виконанні Ярини Коротчук та її донечки Злати.

Діалог мами з донечкою.

Мату: Як би тобі доню в світі не було,
Не скупись ніколи людям на добро.
Бо і так доволі хтось насіяв зла.
І холонуть душі наші без тепла.

Доня: Забувають діти мову матерів,
Глянь від того болю світ аж посірів.
Стогне від розлуки зранена земля,
І сивіти стала матінка моя.

Мату: Мій синочку, доню, синьоока зірко
У житті буває і солодко і гірко
Як би твої очі не манили зваби,
Не посміє вчинити Батьківщині зради.
Не посміє зламати гілку калинову -
Сиротою станеш, як забудеш мову.
Можеш призабути запах рути-м'яти,
Але рідну мову мусиш пам'ятати.
Можеш не впізнати голосу діброви,
Та не смій зректися маминої мови.

Наталія Георгіївна: Українська мова і пісня. Вони супроводжують людей усе життя.
Пісня душа народу його краса і доброта. До вашої уваги українська пісня «Мова
колискова» у виконанні квартету:

КВАРТЕТ «Мова колискова»

Василина Степанівна: Ми українці обдарований народ, ми уміємо і співати і танцювати. Серед нас є талановиті художники, та малювати можна не тільки пензлем, маслом. Малювати можна і художнім словом. Наші художники зараз намалюють картину-пейзаж, а ви спробуйте уявити які слова-фарби використали у малюнку.

Діма Іванов. Сад спочиває, спить спокійно,
Ставок старенький стуманів.
Стежина – стежка самотійно
Снує собі серед садів.

Сергій Ліберт, Сміється сонце, світить, сяє!
Стрічає сонечко сосна.
Сопілка, скрипочка співає,
Співає серденька струна.

Наталія Георгіївна: Ми українці є патріотами своєї держави, ми шануємо наші державні символи, герб і прапор - це наша святиня. І пропонуємо вашій увазі патріотичний танок із використання незвичайних атрибутів

Патріотичний танець з тканинами.

Василина Степанівна: Наш народ захоплювався не тільки лірикою, а й любить дошкульне слово чи добродушний сміх. Я думаю що нікого не залишать байдужими гуморески Павла Глазового у виконанні Сашка Прохницького і Ані Соколовської

Інсценізація гуморески П. Глазового «Кухлик»

Саша Прохницький. Дід приїхав із села,

Ходить по столиці.

Має гроші – не мина

Жодної крамниці.

Попросив він:

- Покажіть

Кухлик той, що з краю.

Аня Соколовська- Што? Чєво?

Я не панімаю.

Саша Прохницький- Кухлик, люба, покажіть,

Той, що збоку смужка.

Аня Соколовська- Да какой же кухлик здесь,если это кружка!

Саша Прохницький. Дід у руки кухлик взяв

І насупив брови:

- В Україні живе

Й не знає мови...

Аня Соколовська. Продавщиця теж була

Гостра та бідова.

- У мене є свій язик,

Ні к чєму мне мова.

Саша Прохницький. І сказав їй мудрий дід:

- Цим пишатися не слід,

Бо така сама біда

В моєї корови:

Має, бідна, язика

– І не знає мови!

Наталія Георгіївна: Як ми з вами говорили, українська мова, багата і милозвучна, тому українські слова, так легко складаються не тільки в прекрасні вірші, а й жартівливі скоромовки та прислів'я;

I. Бубоніла діду баба, о не дмухай на кульбабу, бо з кульбаби полетять сто малих кульбабинят.

II. Стріла якось скоромовка на містку злого вовка. Скоромовить вовк почав, ледь язик не поламав.

Гостре словечко – коле сердечко.

В кого рідна мова – в того й душа здорова.

Хто говорить- сіє, а хто слухає пожинає.

Хто багато говорить той мало творить

Василина Степанівна: Кожному дана мова. Усі живі створіння на Землі спілкуються між собою: одні - мовою жестів, інші - мовою звуків.

І лише нам, людям, було даровано можливість спілкуватися за допомогою мови

Максим Гудима. Дощик невеликий розмовляв з травою.

Розмовляв з травою –донькою весни:

Люди кажуть «мова». Що воно за слово?

Ти ж мені, муравочко, Поясни.

Саша Флюндра Мова – це травичка, Мова – синя річка,

Мова – це Зоряночка. Золота.

Як її плекатимеш –Лиха не питатимеш,

Бо без мови рідної. Пташка не літа.

А як забуватимеш. І не шануватимеш

Будете із мовою. Вороги.

Хату забуваючись, Матінки цураючись,

Усихають річеньки, береги.

Рома Гривул. На білому світі, на чорній землі

Є мова у квітів, є мова в зорі.

Є мова у бджілки, в метелика й клена,

В бузкової гілки, в любистка зеленого.

Аріна Товарницька . Є мова в калини, в дрімучого лісу,

У річки й стежини, в осіннього листу.

Та тільки тому, хто цурається рідної мови,

Не промовлять вони ані слова.

Наталя Георгіївна: Ну а яке ж свято без рухливих, захоплюючих ігор? А оскільки зараз у нас Осінь яка щедра своїми дарами фруктів і овочів вам хочу запропонувати гру – естафету «Ми зібрали урожай» ПРАВИЛА ГРИ!!!

ГРА «Ми зібрали урожай»

Ведуча: Мова мелодійна, як пісня солов'їна, прекрасна й барвиста, неначе веселка, гомінлива й дзвінкотюча, немов весняний струмочок.

Софія Проконюк. Ніжна, мила, світанкова
Ясна, чиста, колискова,

Єгор Ломовацький. Лагідна, жива, казкова,
Красна, чарівна, шовкова,

Христина Козак. Наддорожча, добра, власна,
Мудра, сонячна, прекрасна,

Разом: Солов'їна, барвінкова
Українська рідна мова!

Василина Степанівна: Мабуть немає на нашій землі куточка де б не звучала пісня, українська мова створила пісню, а пісня піднесла мову до чарівних висот розкривши все її багатство і красу. Мова і пісня нас об'єднують в єдине ціле – народ. Вашій увазі пісня «Мова єднання»

Пісня «МОВА ЄДНАННЯ»

Сине небо над горою, найчарівніше з усіх
Ти під ним відчуєш волю і дитячий спогад слів.
Як побачиш сине море, степ безкрайній в далині,
Закохаєшся в дівочість української землі.

Приспів:

Краща мова єднання це українська
Нам Україну народила,
Краща мова кохання це українська
Сила небес їй дала крила.

Програш

Ми талантами своїми і красою вразим всіх
Бог нам дав єдине щастя, а у злі нам жити гріх.
Не цураймося ніколи усім серцем полюбить.
Бо життя безкрайне поле, все життя безкрайня мить.

Приспів.

Програш.

Приспів. (2)

Василина Степанівна: Наше свято дійшло до завершення. Воно ще раз показало нам усім що значить для нас українська мова.
Це тиха мамина колискова, батьківське слово,
це наша гордість, бережимо її.
Гордо всім заявляємо Я УКРАЇНЕЦЬ-
син чи донька своєї землі і пишаюся цим.

Я люблю свій народ, свою землю і свою мову.